

мома и остане при мене цѣла нощъ, този сѫщиятъ ще каже: азъ измѣнихъ мнѣнието си за този човѣкъ. Снощи при него имаше една млада мома.

Тогава, азъ ще ви покажа единъ другъ моралъ, по който да сѫдите нѣщата. Вие, които ме сѫдите, ще ви дамъ да изпиете една чаша съ чиста вода и ще ви накарамъ да проверите, дали тази вода излиза отъ васъ тѣй чиста, каквато е влѣзла прѣзъ устата ви. Ако водата излѣзе така чиста, както е влѣзла, тогава азъ приемамъ прѣгрѣшениета си, но ако не излѣзе така, тогава какво ще кажете? Тогава вие ще си носите грѣховетѣ. Разбираете ли ме? Азъ имамъ моралъ, азъ имамъ норма, по която сѫдя. И когато нѣкой ми каже, че еди кой си братъ е кривъ, азъ ще си кажа: прѣди да се произнеса, трѣбва да видя, тази вода, която ще изпия, дали ще излѣзе чиста отъ мене, или не. Дали единъ човѣкъ е грѣшенъ, или не, азъ веднага мога да провѣря. Слѣдователно, когато вие се произнасяте за прѣстѣплениета на нѣкой човѣкъ, спрѣте се въ себе и си кажете: Божествената вода, която ще изпия отъ чашата, чиста ли ще излѣзе отъ мене? Този опитъ ще направятъ и ангелитѣ съ васъ. Азъ не говоря за обикновеното наше тѣло, не говоря и за обикновенитѣ наши чувства, мисли и дѣйствия, но говоря за нашето духовно тѣло, за нашата душа, която е толкова чиста, но по нѣкой пѫть и по нея се намиратъ прашинки, и тя трѣбва да се чисти. Туй учение, значи, не е за нашитѣ тѣла, то е за нашитѣ умове, за нашитѣ сърдца.

Прѣди нѣколко врѣме азъ посѣтихъ една млада, неженена сестра, болна, която казвала, че Го-